

[Annette Just]

vil stille deres viden til rådighed i en given situation.

Derfor vil Fremskridtspartiet – om jeg så må sige – insistere på sit ændringsforslag, og hvis vi ikke får lov til at få de to små ændringer igennem, vil vi gå imod disse lovforslag. Det kan forsvarsministeren dog ikke tage til indtægt for, at Fremskridtspartiet er modstander af hverken en international brigade eller af et troværdigt forsvar for Danmark i NATO-sammenhæng. Jeg tror, at Fremskridtspartiet efterhånden er det parti i Folketinget, der er størst tilhænger af NATO og et troværdigt forsvar.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal også redegøre for SF's stilling til Fremskridtspartiets ændringsforslag, og til det agter vi at undlade at stemme, fordi vi ikke synes, at der på det foreliggende grundlag er grund til en sådan præcisering i loven. Men når fru Annette Just nu gør et så stort nummer ud af det, vil jeg egentlig gerne spørge Fremskridtspartiets ordfører, hvordan man er havnet på netop de 6 måneder, man vil have ind i loven. Hvorfor har man f.eks. ikke taget en bestemt andel af den udståede værnepligtstid? Mener fru Annette Just, at der skal gælde den samme 6-måneders-frist, uanset hvor lang en samlet værnepligtstid – den er jo af vidt forskellig længde – man forestiller sig?

Jeg vil gerne høre fru Annette Just, om det ikke ud fra Fremskridtspartiets synspunkt ville være mere rimeligt, hvis man sagde, at når to tredjedele, halvdelen eller noget tilsvarende er udstået, spørger man folk. Det kunne jeg se en vis fornuft i, men at man spørger folk med vidt forskellig uddannelsesetid på et helligt tidspunkt, nemlig efter 6 måneder, hvordan de stiller sig, har jeg lidt svært ved at forstå. Hvorfor tager man ikke hensyn til, at tjenestetiden faktisk er forskellig for de forskellige opgaver og i de forskellige værn?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Som hr. Pelle Voigt måske erindrer, var jeg, da jeg stillede forslaget i udvalget, villig til at forhandle, om det skulle være 6 måneder, 4 måneder, eller hvad det skulle være, men der var ligesom ikke rigtig den store tilslutning til forhandlingen.

Når jeg har holdt fast ved de 6 måneder, er det egentlig talt også ud fra den betragtning, at de unge, der kan komme på tale her, mener jeg mindst skal have gennemført en 6-måneders-uddannelse for at kunne påtage sig det store ansvar, det er at blive sendt til udlandet, men hvis vi kan få flertal for 4 måneder i stedet for, så for min skyld ingen alarm. Jeg synes bare, at det ville være mest realistisk, at det var dem med mindst 6 måneders værnepligt, der skulle til den internationale brigade; det er altså ikke børnehavelærerinder, vi taler om.

Jørgen Estrup (RV):

Det kommer næppe som nogen stor overraskelse, at Det Radikale Venstre kan støtte begge lovforslag.

Jeg skal derfor nøjes med en enkelt kommentar til personelloven, altså nr. L 6, og den diskussion, der allerede har udfoldet sig om, hvilken kompetence man bør kunne udøve over for værnepligtige.

Det er klart, at der med lovforslaget bestemt ikke sker nogen udvidelse af den eksisterende kompetence til at udkommandere. Der er vel nærmest tale om en mindre begrænsning, i og med at man nu vil tilrettelægge det sådan, at en udkommandering ikke bliver aktuel. Dermed kan man også sige, at fra radikal side lever vi altså som hidtil med tingenes tilstand.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at for os ville det naturlige være, at man ikke havde denne udkommanderingsmulighed, og vi synes ærlig talt, at når man nu oven i købet slår fast, at man ikke vil benytte den, har man understreget ret kraftigt, at der er noget selvmodsigende i, at den mulighed overhovedet foreligger. Vi foretrak meget, at man sagde, at så længe folk er under uddannelse, udkommanderer man dem ikke til internationale opgaver. Det kan der ikke skabes enighed om, og derfor lever vi med det, men der skal ikke være nogen tvivl om, hvad vores principielle holdning er.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Allerede under behandlingen af beslutningsforslaget nævnte jeg det konstruktive udvalgsarbejde. Denne positive opfattelse gør sig naturligvis også gældende i forbindelse med arbejdet med de to lovforslag, der nu er på bordet; også dette samarbejde vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke for.